

„Оштро Перце“ у Основној школи „Илија Гарашанин“

И ове године се у пројекат „Оштро Перце“ укључило више од десет наставника разредне наставе и наставника српског језика. Са наставницима је одржан састанак у библиотеци на ком су упознати са овогодишњим програмом пројекта. На почетку реализације пројекта број заинтересованих наставника је био већи, али су временом неке колеге, због обавеза око такмичења из српског језика и математике, одустале.

У првој фази су се само читале бајке. Учитељице првог разреда су имале највише посла зато што њихови ђаци нису до тада овладали техником читања. Оне су читале бајке Десанке Максимовић, а потом су и ђаци, на часовима слободних активности, читали сами. Након тога су радили препричавање. Овако су најуспешније испричане бајке „Три патуљка“ и „Бајка о лабуду“.

Три патуљка – Десанка Максимовић

У планини је живела сиромашна сеоска породица. Родитељи су по цео дан радили, а дечаки, Стојан и Милан, су остајали код куће и играли су се, али не као друга деца играчкама, већ оним што су налазили у природи.

Једнога дана су на потоку направили воденицу. Следећег јутра је није било. Неко ју је преместио и нису успели да је врате на старо место. Била је као прикована за место.

Док су дечаки превили воденицу, три патуљка су их посматрала и украли су је. Патуљци су живели у шуми. Звали су се Седобради, Црнобради и Риђобради. Они су се злим стварима бавили само ноћу, јер ако би их људи видели Седобради би се претворио у грумен сребра, Црнобради у грумен угља, а Риђобради у грумен злата.

После неколико дана дечаки су направили малу, камену кућу. Ноћу су је патуљци преместили у шуму и уселили су се у њу. Дечаки су је пронашли, али ни њу нису могли да помере с места. Били су јако тужни и одлучили су да следећег пута ухвате лопова. Направили су хлебарницу. Отишли су кући да завајају траг па су се вратили и чекали су лопове.

Те ноћи је месечина сијала и све се видело као дању. Чим су патуљци почели да преносе хлебарницу деца их угледаше, а они се претворише у злато, сребро и угљ. Деца су то благо однели родитељима и од тада су живели срећно и имали су чиме да се школују.

Стефан Јанковић, 1-1 (учитељица, Љиљана Петковић)

Бајка о лабуду

Некада давно, на врху планине, живела је краљица Снежана. Спавала је у снежном гнезду, ваљала се по сметовима и возила се по језеру на црној птици.

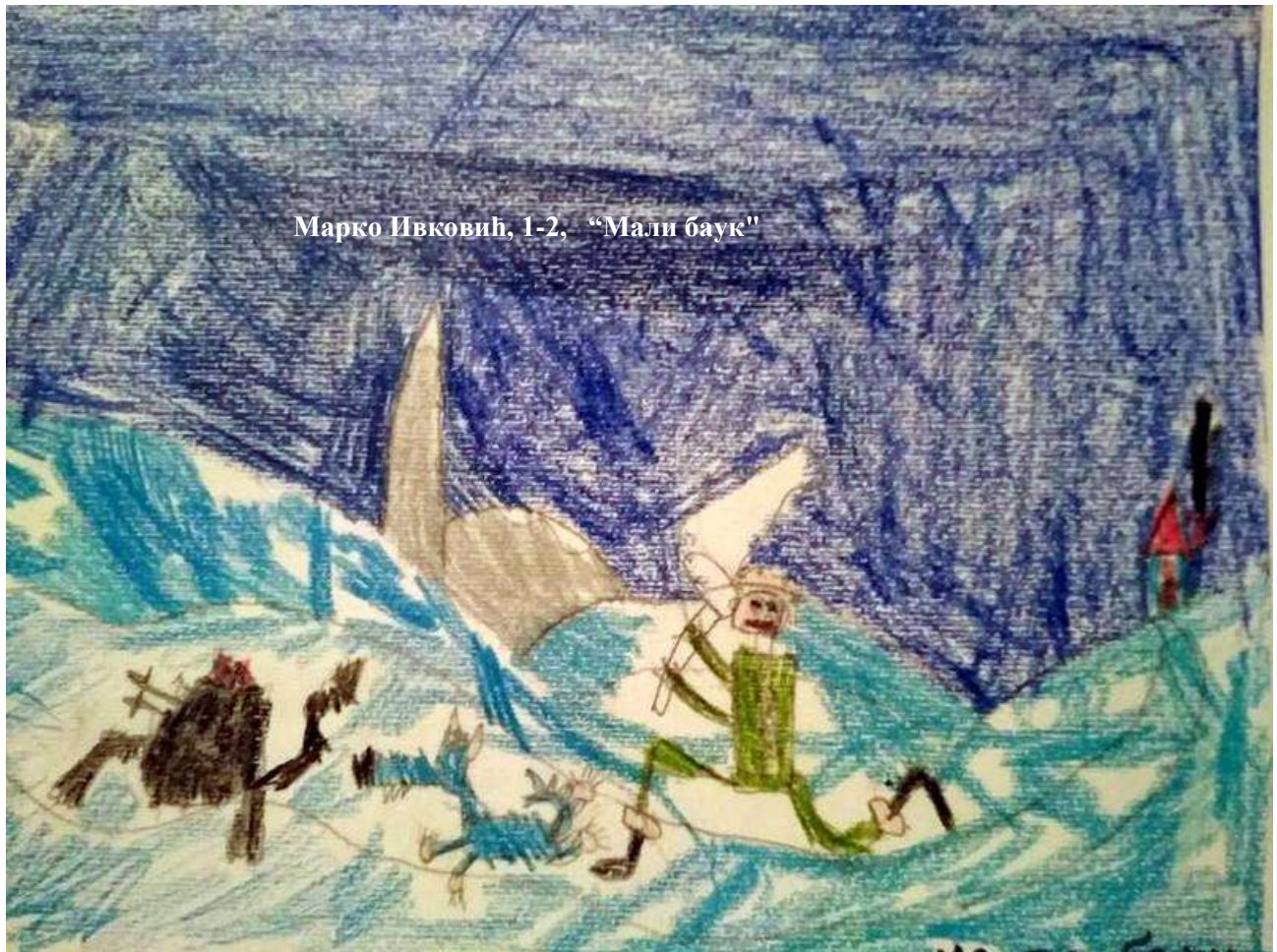
Та птица је била тужна и имала је оборену главу. Снежана се питала зашто је птица тужна.

Једнога дана је то и упитала црну птицу, а она јој је одговорила да је тужна зато што је све око ње бело и сјајно, а она је једина црна. Снежани је било жао па је отишла код Сребрне Звезде, мајке свих пахуља, да је пита да ли може да баци јато пахуља на црну птицу да би постала бела.

Те ноћи птицу су завејале беле пахуље и она је постала прелепи бели лабуд.

Сташа Поповић, 1-2 (учитељица, Тања Радивојевић)

Прваци су направили и дивне илустрације:

Весна Живановић 1-1 "Кукурузовић"

Василија Паунић, 1-3 "Три патуљка"

На самом крају су почеле да пристижу сликовнице. Учитељица 1-3, Анела Бабић, донела је 15 сликовница својих ученика, а најбоље су послате организаторима пројекта.

Ученици другог разреда су читали Пушкинову „Бајку о рибару и рибици“. Највише радова су донели ученици одељења 2-4 (учитељица Јелена Ристић Станојевић) и 2-5 (подручна школа Заклопача, учитељица Власта Ребић).

Ленка Ђокић, 2-5 (подручна школа у Заклопачи) "Бајка о рибару и рибици", насловна страна

Бајке браће Грим биле су тема за ученике трећег разреда, а бајке Гроздане Олујић за ученике четвртог разреда. Стигло је пуно приказа, илустрација и неколико сликовница.

Посебно су се истакли ученици 3-5 подручне школе у Заклопачи и колегиница Биљана Митрић, као и ученици одељења 4-5 са учитељицом Јеленом Бећаговић Николић из подручне школе у Брестовику.

Палчић – Браћа Грим

Бајку „Палчић“ написали су браћа Грим. Ово је бајка о одрастању, пријатељству, љубави и правди. Бајка је авантуристичка и поучна. После прочитане бајке био сам задовољан јер је правда победила.

Радња почиње када дрвосеча и његова жена добију малог сина. Он остаје мали као палац, али одраста у правог хероја. У почетку је наиван, али убрзо почиње да разликује добро од онога што је зло. Постаје добар пријатељ и стиче нове пријатеље. Због својих добрих особина Палчић је на крају награђен.

Радња ове бајке се одвија у давна времена, али би ликови и данас могли да буду међу нама.

Михаило Јовичић, 3-4 (учитељица, Душица Павловић)

Галебова стена – Гроздана Олијић

Када се мали галеб излегао, био је јако ружан. Због тога су му се друга браћа смејала. Мајка галеб га је бранила и свуда је ишла и сваког је питала како може да му помогне, али нико није знао. Његова једина жеља је била да буде леп и да може да лети као и други. Био је усамљен јер нико није хтео да се дружи са њим.

Мали галеб је био упоран у намери да оствари своје жеље. На крају је и успео.

Ова бајка ми се свидела јер је на крају мали ружни галеб постао леп и научио да лети. Постао је најбржи од свих.

Слађана Тодоровић, 4-5 (учитељица, Јелена Бећаговић Николић)

Кристина Симеоновић, 3-4 "Трнова Ружица", плакат

Вукашин Лазаревић, 4-5 (подручна школа у Брестовику) "Галебова стена", илустрација

Ученици старијих разреда са донели неколико приказа, али колеге који предају српаки језик и ја смо били мишљења да ни један приказ није задовољавајући. Прихватили смо плакат који је урадила Ива Стојановић, ученица одељња 5-2.

Светлана Аћимовић, библиотекар ОШ „Илија Гарашанин“, Гроцка

ХАЇДУЦИ

